

JESUS EFTERFRÅGAR TACKSAMHET

Martin Luther

Jesus sade: Blev inte tio rena? Var är de nio? Har verkligen ingen vänt tillbaka för att prisas Gud, utom den här främlingen? Luk. 17:17–18.

DEN SOM VILL VARA KRISTEN har anledning att vara beredd på att han inte överallt skall möta tack för allt det goda han gör, för sin trohet och tjänst. Han måste också tåla otacksamhet. Därför bör han vara på sin vakt så att han inte låter denna påverka honom så, att han inte mer vill hjälpa eller tjäna andra. För det är en kristen dygd och en verklig frukt av tron att när du har gjort ditt bästa och man lönar dig med otack, du ändå har tålmod och säger: "Nej, jag tänker inte bli arg eller illa till mods av det. Jag vill tåla det här och ändå hjälpa där jag kan. Vill du vara otacksam, så vet jag en i himmelen. Han skall i ditt ställe tacka mig. Det är viktigare för mig, än om du tackar mig eller inte." Det är att förhålla sig Kristus-lik och, som Salomo säger, samla glödande kol på den otacksammes huvud.

Den konsten kommer du aldrig att kunna lära dig av världen. Hon gör motsatsen. Vill man inte vara tacksam, så tycker hon, att vad hon har gjort är förgäves och meningslöst. Så illa kommer hon därför fortsättningsvis inte att använda sin välgärning. Det är i stället av vår Fader i himmelen, som vi skall lära oss denna konst. Han låter sin sol lysa inte enbart över de goda, som tackar honom för det, utan även över de onda, som inte tackar honom, utan missbrukar hans gåvor. Han kunde ju med rätta säga: Jag har låtit solen skina så många år, givit korn, vin och alla slags frukter och välgärningar, men jag får inget tack; därför vill jag inte låta solen skina mer, utan låta världen dö av hunger. Men det gör han inte, den nådige Fadern. Nej, säger han, så stor skall världens otacksamhet inte vara, att hon skulle kunna göra mig vred med den. Vill hon inte vara tacksam, så vill jag dock vara nådig och i sinom tid skall jag väl hinna upp det otacksamma. Denna konst bör också vi lära oss, om vi vill vara kristna. För det utmärkande för den kristna kärleken är att den fördrar och lider allting. Ändå blir den inte bitter. Men de är ganska få, som har sådan kärlek. Därför är också ganska få verkliga kristna.

Om vi nu vill vara kristna, så bör vi lära oss att gärna göra människor gott och hjälpa dem, och inte, likt världen, bli indignerade eller förvånade över otacksamheten. Det gör henne ont och mycket förgad, när hennes välgärningar inte ger tack igen. Men du bör försöka vänja dig vid det. Om du i dag har gjort någon något gott och han i morgon bemöter dig med otack, så låt det inte bekymra dig. För han skall en gång väl förstå, vilken lön sådan otacksamhet ger. Fortsätt du och säg: "Är det förgäves på honom, gå genast till en annan och gör gott mot honom. Vill inte heller han göra mig gott tillbaka, gå till den tredje." Och fortsätt med det så att du lär dig att säga, som vår Herre Kristus här säger: "Blev inte tio rena? Var är då de nio?" Vår käre Herre får också föga tack, men han låter sig nöja med att bara en av de tio kommer igen och tackar honom. Han skulle säkerligen inte ha frågat efter de andra, om han inte hade gjort det för att han vill visa på, att de var otacksamma.

Alltså måste vi vänja oss och lära av vår Herres exempel att kunna tåla otacksamheten. Ty erfarenheten ger vid handen, att när vår Herre Gud ger tio goda år, så tackar vi honom knappt ens för ett. Ja, vad värre är, de bästa åren missbrukar vi å det grövsta. Så får vår Herre Gud knappast tack ens för tiondelen av sina gåvor och välgärningar. När det nu är så, skulle också vi vänja oss och inte låta det göra oss ont, utan vara nöjda, om vi finner en av tio som är tacksam. Vi bör ju inte vilja ha det bättre än Kristus, vår Herre. De otacksamma kommer väl i sinom tid att få smaka vad det kostar. För de skall inte kunna undandra det vår Herre Gud, som vill ha tacksamheten.

*Hur skall jag vedergälla
All godbet Gud mig gör?
Jag kan ej rättsligt ställa,
Min vandel som sig bör.*

*Jag vill med glädje tömma
Den kalk, Gud giver mig,
Hans helga namn berömma
Och vandra på Hans stig.*

Evangelisk själaspis för hemmet.

Lördag. Fjortonde veckan efter Trefaldighet.
Bibliska betraktelser för var dag i året – ur Dr M Luthers Skrifter
Utvalda och ordnade av Julius Leopold Pasig
Stockholm 1882. Bearb. av red.